

faadanne forskjellige Lidee ere Forholdene, dog faa forskjellige, at der ikke med Gnsldighed kan udledes nogen Regel deraf, som passer for begge. Jeg troer, at Staten nu skal gaae ud fra den Anskuelse, at den skal sørge for, at de, der have paataget sig visse Forretninger, som Staten har givet dem det Hverv at udføre, ikke ved dette Dyrftidstryk skulle forhindres fra at udføre disse. Jeg troer derfor, at den bør komme dem til Hjælp saaledes, at de ikke bukke under for Dyrftidens Tryk; men de kunne ikke forlange, og Staten kan ikke inrømme, at de slet Intet skulle føle deraf. Alle de andre Borgere i Staten maae bære en Deel af Trykket. Jeg vil spørge: hvem af os her maa ikke enten gjøre Indskrænkning i sin sædvanlige Maade at leve paa eller optage af de Capitaler, han i Fortiden kan have samlet sig, eller optage Laan paa den Eiendom, han besidder? Jeg vil spørge, hvorfor skal Embedsmanden i den Henseende stilles paa en ganske anden Fod end det øvrige Folk? Er det ikke en Vedbliven af, at Embedsstanden skal være en begunstiget, en privilegeret Klasse her i Landet? Efter hvad jeg kan skjønne, er det ikke Andet, og det maatte ogsaa for Embedsstandens egen Skyld være godt, at dette engang holdt op.

Jeg har været med at foreslaae, at der skal gives et Tillæg, som kan supplere Gagen til 800 Rbd. I denne Henseende veed jeg, at der er en heel Deel af de ærede Medlemmer, som mene, at det er for Meget; men jeg troer dog, man skal betænke, at en stor Deel, ja maastee den største Deel af de Folk, der ville blive Gjenstand for denne Lov, leve deels i Kjøbenhavn, deels i andre Kjøbstæder, hvor der Intet groer for dem paa Steenbroen: de skulle kjøbe enhver Smule, de skulle putte i Munden. Bonden derimod har Noget i sit Hjem, som han kan have langt billigere end den, der slet ikke har nogen saadan Eiendom, der kan frembringe ham Noget; derfor har jeg tiltraadt det Forslag, som oprindeligt er stillet af Regjeringen. Dersom jeg selv havde skullet stille Forslaget, er det muligt, at jeg ikke var gaaet saa høit. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (N. Hage) nævnte, at der muligt var Grund til at give dem, der

leve i Kjøbenhavn, et højere Tillæg end dem, der leve udenfor Kjøbenhavn. Den samme Tanke har jeg ogsaa havt og har yttret den i Udvalget, hvor den imidlertid ingen Anklang fandt; men, dersom det var blevet vedtaget, antager jeg, at jeg vilde have foreslaaet en noget lavere Sum for dem, der boe paa Landet eller i de øvrige Kjøbstæder, end den, Forslaget nu indeholder, saa at altsaa 800 Rbd. var det Høieste, hvortil Gagen maatte suppleres for Noget, og navnlig da for dem, der boe i Kjøbenhavn. Men, da Forslaget seldt aldeles igjennem i Udvalget, har jeg ikke fundet mig foranlediget til her at foreslaae Noget desangaaende.

Hvad endelig angaaer det Spørgsmaal, om dette Tillæg er et Lønningstillæg eller en Understøttelse, saa forekommer det mig meget besynderligt, at den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Ballentin) paastaar, at det ikke er et Lønningstillæg, men en Understøttelse. Loven, hvorom her tales, kaldes jo dog Lov, angaaende et overordenligt Lønningstillæg; det er dog besynderligt, at man vil paastaae, at det ikke er et Lønningstillæg, thi Regjeringens Tanke har været, at det skulde være det, og vi, der gaae ind paa Regjeringens Forslag, maae dog ogsaa mene, at det er et Lønningstillæg. Jeg maa altsaa henholde mig til det Forslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og som jeg har tiltraadt, thi jeg troer, at det er det, Staten staaer sig bedst ved i Længden. Gaaer man en anden Vej, udsætter man sig for mange forskjelligeartede Krav i Fremtiden, og, naar man har gjort det første Skridt paa denne Vej, kan det være vanskeligt nok igjen at komme bort deraf.

Ordføreren: Jeg skal, ligesom den ærede Taler, der nys satte sig, begynde med at sige, at jeg efter de udtrukne Forhandlinger skal fatte mig i Korthed, og jeg vil tillige haabe, at det bedre skal lykkes mig at holde det, end det lykkedes ham. Jeg skal kun tillade mig at fremhæve for Thinget de væsentligste af de Uenigheds-puncter, som findes, og som idag ere fremhævede. Et af dem, og jeg kan sige det vigtigste, er, om der skal gøres Forskiel imel-